

Ardum

Oog-enblikje

Kleine zaken en voorvallen uit het dagelijks (school)leven, er oog voor hebben, kort bij stil staan en het een plekje proberen te geven.

Leunen

Vrijdag 11 december bekeek ik de laatste uitzending van 2015 van de 'De wereld draait door'. Er werd in teruggekeken op het afgelopen jaar met gasten die vaak aanwezig waren in het programma, o.a. tafelheer Marc-Marie Huijbregts, Tom Egbers, Maxime Hartman, Hanneke Groenteman en Claudia de Brey.

De rode draad in het programma is het lied 'Lean on' van Major Lazer en DJ Snake, een belangrijke zin uit die opname is: "We need someone to lean on." Aan alle gasten dus de vraag: "Op wie leunde jij het afgelopen jaar?"

Er volgen mooie verhalen, inspirerend, diepgaand, filosofisch met voorbeelden als Beatrice de Graaf (over haar kennis hoe om te gaan met terrorisme), Angela Merkel (over haar leiderschap rond de opvang van asielzoekers: "Wir schaffen das."), Daphne Schippers (met haar wereldtitel op de 200 meter sprint). Maar ook hilarische momenten b.v. met de wasbeer die denkt dat hij een hond is.

Maar... wat is dan mijn 'leun-moment' van 2015?

Na de novemberaanvalen in Parijs verschijnt op de verschillende tv-zenders een hartverwarmend filmpje van een interview met een jongetje (ik schat ongeveer vier jaar oud) die met zijn vader op de plek van de aanslagen staat te kijken naar de zee van bloemen en kaarsen. De verslaggever stelt één vraag en dan ontspint zich een vraag- en antwoordspel tussen dat jongetje (hij blijkt Brandon te heten) en de vader. In de 1.21 dat het filmpje duurt is er een mooie kanteling op te merken in de reacties van Brandon, en dat enkele en alleen maar door het gedrag en de (ook non-verbale)reacties van zijn vader.

Eerst is er de angst voor geweren en of die nog een keer kunnen komen. Maar de vader blijft wijzen op de kaarsen en de bloemen en dat daar toch geen gevaar van te duchten is! Brandon kijkt dan van de vader naar de bloemen- en kaarsenzee, is dan even stil om alle woorden van zijn vader op zich te laten inwerken. Tenslotte is hij helemaal overtuigd en herhaalt de woorden van zijn vader enkele keren.

Ik wens ieder kind in 2016 zo'n vader, een vader die door woord en daad vertrouwen uitstraalt en zijn kind daarmee een groot gevoel van veiligheid en hoop geeft.

Tenslotte nog een compliment voor de verslaggever, hij eigenlijk onzichtbaar gedurende die 1.21. Hij begint met één vraag en luistert daarna alleen maar. Hij volgt de prachtige dialoog tussen vader en kind en weet dat hij dit subtiele spel alleen maar kan verstoren door vragen te stellen of een andere interventie te plegen. Ik wens ook alle media een dergelijke journalist. 2016: vertrouwen, veiligheid en hoop!

